

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības atbalstam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza vienu apelācijas pamatu.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka, izveidojot jaunu ekonomisko testu, kuru piemēro, nosakot summas, kādas ir atgūstamas no valsts atbalsta saņēmējiem, kurš izpaužas kā nodokļu pasākums, ar kuru nosaka zemāku likmi, salīdzinot ar standarta likmi, Vispārējā tiesa ir pārkāpusi LESD 108. panta 3. punktu un Regulas Nr. 659/1999⁽²⁾ 14. pantu.

⁽¹⁾ OV L 119, 30. lpp.

⁽²⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EKL 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 13. aprīlī iesniedza Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija (Latvija) – kriminālprocess pret Aleksandru Ranku un Juriju Vasīļeviču

(Lieta C-166/15)

(2015/C 205/29)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

Lietas dalībnieki pamata procesā

Apsūdzētie: Aleksandrs Ranks, Jurijs Vasīļevičs

Pārējie lietas dalībnieki: Finanšu un ekonomisko noziegumu izmeklēšanas prokuratūra, Microsoft Corporation

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai persona, kura ir iegādājusies "lietotu" programmatūru uz ne oriģināla diska ar licenci, kura darbojas un to nelieto neviens cits lietotājs, atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas 2009/24⁽¹⁾ 5.panta pirmajai daļai un 4.panta otrajai daļai, var atsaukties uz tiesību izplatīt to datorprogrammas eksemplāru (kopiju) izsmelšanu, ko pirmais ieguvējs ir iegādājies no tiesību īpašnieka ar oriģinālu disku, bet disks gājis bojā un, ja pirmais ieguvējs savu programmas eksemplāru (kopiju) ir izdzēsis vai to vairs nelieto?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu atbilde ir apstiprinoša, tad, vai persona, kura var atsaukties uz tiesību izplatīt datorprogrammas eksemplāru (kopiju) izsmelšanu, ir tiesīga šo programmnodrošinājumu ar neoriģinālu disku pārdot tālāk trešajai personai Direktīvas 2009/24 4.panta otrās daļas un 5.panta otrās daļas izpratnē?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīlī Direktīva 2009/24/EK par datorprogrammu tiesisko aizsardzību (OV L 111, 5.5.2009., 16. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 21. aprīlī iesniedza Nacka tingsrätt – Mark- och miljödomstolen (Zviedrija) – Borealis AB u.c./Naturvårdsverket

(Lieta C-180/15)

(2015/C 205/30)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Nacka tingsrätt – Mark- och miljödomstolen

Pamatlietas puses

Prasītājas: Borealis AB, Kubikenborg Aluminium AB, Yara AB, SSAB EMEA AB, Lulekraft AB, Värmevärden i Nynäshamn AB, Cementa AB, Höganäs Sweden AB

Atbildētāja: Naturvårdsverket

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, aprēķinot starpnozaru korekcijas koeficientu ražošanas nozarē, ar tirdzniecības direktīvas (¹) 10a. panta 1. un 4. punktu ir saderīgi emisijas, kas rodas dūmgāzu sadegšanas procesā, ražojot elektroenerģiju, pieskaitīt izsoles masai nevis *Industriaket* [ražošanas nozares maksimālā robeža], lai gan emisijas no dūmgāzēm saskaņā ar tirdzniecības direktīvas 10a. panta 1. punktu tiek ņemtas vērā bezmaksas kvotu sadalē?
- 2) Vai, aprēķinot starpnozaru korekcijas koeficientu ražošanas nozarei, ar tirdzniecības direktīvas 10a. panta 1. un 4. punktu ir saderīgi tas, ka emisijas, kas rodas siltuma ražošanā koģenerācijas ražotnēs tālākai piegādei ražotnēm, ko aptver emisiju tirdzniecības sistēma (ETS ražotnes), tiek pieskaitītas izsoles masai nevis ražošanas nozares maksimālā robežai, lai gan emisijas no siltuma ražošanas saskaņā ar tirdzniecības direktīvas 10a. panta 4. punktu tiek ņemtas vērā bezmaksas kvotu sadalē?
- 3) Ja atbilde uz 1. un 2. jautājumu ir noraidoša, vai šādā gadījumā ražošanas nozares daļa (34,78 %) no kopējās emisijas apjoma par atsaucies periodu ir pareiza?
- 4) Vai Komisijas Lēmums Nr. 2013/448/ES (²) ir zaudējis spēku vai ir pretrunā tirdzniecības direktīvas 10a. panta 5. punkta trešajai daļai, jo Komisijas veiktais ražošanas nozares maksimālās robežas aprēķins nozīmē to, ka starpnozaru korekcijas faktors noteikti ir jāpiemēro nevis tikai, "ja nepieciešams"?
- 5) Vai produkta līmeņatzīme čugunam atbilstoši tirdzniecības direktīvas 10a. panta 2. punktam ir tikusi noteikta, ņemot vērā to, ka, nosakot principus *ex ante* līmeņatzīmes izstrādei, par sākuma punktu pieņem attiecīgās nozares 10 % efektīvāko iekārtu darbības vidējo rādītāju?
- 6) Vai bezmaksas kvotu sadales kontekstā siltuma eksportam privātām mājsaimniecībām ar tirdzniecības direktīvas 10a. panta 4. punktu ir saderīgi bezmaksas kvotas nepiešķirt tādām siltumam, kas tiek piegādāts privātām mājsaimniecībām?
- 7) Vai pieteikumos par bezmaksas kvotu sadali ar Komisijas Lēmuma Nr. 2011/278/ES (³) IV pielikumu ir saderīgi – kā to ir darījusi *Naturvårdsverket* – nenorādīt visas siltumnīcefekta gāzu emisijas, kas radušās privātajai mājsaimniecībai eksportēta siltuma ražošanā?
- 8) Vai bezmaksas kvotu sadalē privātai mājsaimniecībai eksportētam siltumam ar tirdzniecības direktīvas 10a. panta 1. punktu un 10a. panta 4. punktu un Komisijas Lēmuma Nr. 2011/278/ES 10. panta 3. punktu ir saderīgi nepiešķirt papildus bezmaksas kvotas par fosilo kurināmo, kas pārsniedz piešķirumu par privātajai mājsaimniecībai eksportēto siltumu?
- 9) Vai pieteikumos par bezmaksas kvotu sadali ar Komisijas Lēmuma Nr. 2011/278/ES IV pielikumu ir saderīgi atbilstoši *Naturvårdsverket* praksei pieteikumā skaitļus grozīt tādējādi, ka siltumnīcefekta gāzu emisijas, kas pieskaitāmas pie dūmgāzu sadegšanas, tiek pielīdzinātas tām emisijām, kuras tiek pieskaitītas tām, kas rodas, sadegot dabas gāzei?
- 10) Vai Komisijas Lēmuma Nr. 2011/278/ES 10. panta 8. punkts ir jāsaprot tādējādi, ka ražotājam bezmaksas kvotas nevar piešķirt saistībā ar siltuma patēriņu siltumlīmeņa atzīmes apakšiekārtā, kas ticis saražots citā kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtā?
- 11) Ja atbilde uz 10. jautājumu ir apstiprinoša: vai Komisijas Lēmuma Nr. 2011/278/ES 10. panta 8. punkts ir pretrunā tirdzniecības direktīvas 10a. panta 1. punktam?

- 12) Vai bezmaksas kvotu sadalē saistībā ar siltuma patēriņu ar tirdzniecības direktīvu un 2. un 6. vadlīniju ir saderīgi vērtējumā ņemt vērā siltuma avotu, kas saražo patērēto siltumu?
- 13) Vai Komisijas Lēmums Nr. 2013/448/ES ir zaudējis spēku un ir pretrunā LESD 290. pantam un tirdzniecības direktīvas 10a. panta 1. punktam un 5. punktam, jo tajā tirdzniecības direktīvas 10a. panta 5. punkta otrās daļas a) un b) apakšpunktā noteiktā aprēķina metode ir grozīta tādējādi, ka no aprēķina bāzes ir izslēgtas emisijas, kuras rodas, sadegot dūmgāzēm un koģenerācijas procesā, lai gan bezmaksas kvotu sadale ir pieļaujama saskaņā ar tirdzniecības direktīvas 10a. panta 1. un 4. punktu un Komisijas Lēmumu Nr. 2011/278/ES?
- 14) Vai izmērāms siltums kā tvaiki no ETS ražotnes, kas tiek iekļauti kopējā tvaiku tīklā ar vairākiem tvaiku patērētājiem, no kuriem vismaz viens nav ETS ražotne, ir uzskatāms par apakšiekārtu ar līmeņatzīmi Komisijas Lēmuma Nr. 2011/278/ES 3. panta c) punkta izpratnē?
- 15) Vai, lai atbildētu uz 14. jautājumu, ir nozīme tam,
- a) vai tvaika tīkls ir lielākā tvaika patērētāja īpašums un saistībā ar šo patērētāju runa ir par ETS ražotni,
 - b) kā daļu no kopējās siltuma piegādes apjoma lielākais tvaika patērētājs izmanto,
 - c) cik daudz tvaika piegādātāju un tvaika patērētāju ir tvaiku tīklā,
 - d) ka droši nevar konstatēt to, kurš ir saražojis izmērāmo siltumu, ko tvaika patērētāji saņem, un
 - e) vai tvaika patēriņa sadali tīklā var mainīt tādējādi, ka daži tvaika patērētāji, kuri nav ETS ražotnes, pievienojas tvaiku tīklam, vai patēriņš pieaug to esošo patērētāju dēļ, kuri nav ETS ražotnes?
- 16) Ja atbilde uz 14. jautājumu ir atkarīga no atsevišķa gadījuma lietas apstākļiem, kādiem faktiem ir jāpiešķir īpaša nozīme?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīva 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 32. lpp.)

⁽²⁾ Komisijas 2013. gada 5. septembra Lēmums par valstu īstenošanas pasākumiem attiecībā uz bezmaksas siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu pagaidu piešķiršanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK 11. panta 3. punktu (OV L 240, 27. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2011. gada 27. aprīļa Lēmums, ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK (OV L 130, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 22. aprīlī iesniedza Augstākā tiesa (Latvija) –
Aleksi Petruhhin**

(Lieta C-182/15)

(2015/C 205/31)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākā tiesa